

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ***
عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْعَطَّارِ إِنْ جَالَسَتْهُ
نَفَعَكَ وَإِنْ مَا شَيْتَهُ نَفَعَكَ وَإِنْ شَارَكَتَهُ نَفَعَكَ»

ÖRNEK İNSAN: MÜMİN

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerine dostturlar. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah’a ve Resulüne itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”¹

Peygamber Efendimiz (s.a.s) de mümini şöyle tarif etmektedir: “Mümin güzel koku satan kimseye benzer. Onunla oturursan sana faydası olur, beraber yürürsen sana faydası olur. Beraber iş yaparsan sana yine faydası olur.”²

Değerli Kardeşlerim!

Peygamber Efendimizin (s.a.s) tarifine göre mümin, her şeyden önce teslimiyet ve sadakat sahibidir. O, tıpkı altın gibi değerlidir.³ Hayatı boyunca Peygamberimizi örnek alarak yaşar ve vakarını korur. Dünya hayatında karşılaştığı iyi ve kötü her şart ve durumda “Allah’a aidiz ve O’na döneceğiz.” diyerek Allah’a olan iman ve sadakatinden asla taviz vermez. Kur’an-ı Kerim’in rehberliğinde, Peygamberimizin örnekliğinde bir hayat yaşar, sırat-ı müstakimden yüz çevirmez. Mümin bal arısı gibidir. Bal arısı gibi hep güzel, temiz, helal şeyler yer, hep güzel şeyler üretir. Kimseyi kırıp incitmez.⁴ Onun gönlünde kötüye değil iyiye, zararlıya değil faydalıya, olumsuzla değil olumluya yer vardır.

Kıymetli Müminler!

Peygamberimizin ifadesiyle hurma ağacı gibidir mümin.⁵ Her daim imanından aldığı kuvvetle canlılığını, diriliğini korur. Yaratılış gayesini unutmadan insanlığa yararlı olur. Mümin, türlü musibetlerle imtihan edilse de yıkılmaz, ayakta kalır.⁶ Bilir ki kula düşen, imtihan ve musibetleri Eyüp misali sabır, metanet ve vakarla kabullenmektir. Musibetler karşısında sabretmenin de nimetlere şükretmek gibi mümini kazançlı çıkaracağı bilinci ile hareket eder.

Aziz Müminler!

Müminin hayatında hüznü ve ümitsizliğe yer yoktur. O, “Üzülme! Allah bizimle beraberdir.”⁷ âyetine gönülden inanır. Bilir ki herkesin onu terk ettiği anda kendisini terk etmeyen, ona ümit ve çare olan bir Yüce Allah vardır. Elinden ve dilinden insanların güvende olduğu kişidir mümin.⁸ “Aldatan bizden değildir.”⁹ Hadisi gereği aldatmaktan ve aldanmaktan Allah’a sığınır. Müminin dilinden kötü ve yalan sözler, onur kırıcı ve gönül yaralayıcı ifadeler dökülmez. O, ayrılıkçı değil birleştiricidir; nefret ettirici değil müjdeleyicidir. Her bir sözünün, her bir işinin bir gün mutlaka hesabını vereceğinin bilincindedir.

Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s)’in dilinde feraset, basiret ve itidal sahibidir mümin. Hayata ve olaylara tefekkür, hikmet ve ibret nazarıyla bakar. “Mümin, bir delikten iki defa ısırılmaz.”¹⁰ Bile bile hataya düşmez. İnanıcının, duygu ve düşüncelerinin istismar edilmesine izin vermez. Gönlünü, zihnini başkalarına esir etmez. “Kalbinde zerre miktarı kibir bulunan kişi cennete giremez.”¹¹ Hadisinin bilinciyle yaşayan mütevazı kişidir mümin. Yaratılanı sırf Yaratan’dan ötürü sever. Bilir ki insanlarla dost olmayan ve kendisiyle dostluk kurulamayanda hayır yoktur.¹² Onun davranışları şefkat, merhamet, samimiyet, ülfet ve muhabbetle örülüdür. Ne mutlu Peygamberimiz (s.a.s)’in bu övgülerine mazhar olanlara! Ne mutlu yaratılış hikmetine sarılarak Yüce Allah’ın rızasını kazanmak için çalışanlara! Ne mutlu fâni âlemi bâki bir hazineye dönüştürenlere!

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Tevbe, 9/71.

² Taberani, el-Mu’cemü’l-kebir, XII, 319.

³ Ahmed b. Hanbel, II, 199.

⁴ Ahmed b. Hanbel, II, 199.

⁵ Buhârî, Edeb, 89.

⁶ Buhârî, Tevhid, 31

⁷ Tevbe, 9/40.

⁸ Buhârî, İmân, 4.

⁹ Müslim, İmân, 164.

¹⁰ Buhârî, Edeb, 83.

¹¹ Müslim, İmân, 147.

¹² Ahmed b. Hanbel, II, 400.